

Výroční zpráva za rok 2025

**Willík, spolek
pro Williamsův syndrom,
z.s.**

Blížíme se ke dvacítce...

Příští rok uplyne dvacet let od chvíle, kdy malá skupina trochu zoufalých rodičů s dětmi, které nikam nepatřily, založila Willíka, občanské sdružení rodičů a přátel dětí s Williamsovým syndromem. Dvě desetky let uběhly jako voda, děti vyrostly, my rodiče jsme zestárli, ale Willík je pořád s námi. V dobré kondici, plný skvělých lidí, je to místo, které nám umožňuje alespoň občas se svobodně nadechnout, někam patřit...

I v roce 2025 jsme se snažili, aby všechny naše aktivity dávaly smysl hlavně nám samotným a našim dětem. Abychom se dozvěděli něco nového, připravili se na situace, které nás do budoucna čekají, aby si děti vyzkoušely, jaké to je, přespat ve spacáku na víkendovém pobytu nebo strávit týden bez rodičů na táboře. Stále se snažíme rozšiřovat povědomí o Williamsově syndromu, potřebujeme, aby děti získávaly diagnózu bez zbytečných průtahů, aby lékaři či učitelé věděli, jak s našimi dětmi fungovat. Jsme moc rádi, že se k nám přidávají i další báječní lidé - lektori, asistenti, táboroví vedoucí, podporovatelé. I díky nim je Willík takový, jaký je - bezpečné místo, kde se cítíme dobře, kam se těšíme.

Děkujeme Vám všem, kteří jste naši činnost podpořili finanční, materiální nebo osobní pomocí.

Za Výkonnou radu spolku Willík,

Základní informace o spolku Willík

Willík - spolek pro Williamsův syndrom byl založen v roce 2006 jako občanské sdružení s celostátní působností, původní název sdružení zněl Willík, sdružení rodičů a přátel dětí s Williamsovým syndromem.

Datum, číslo a místo registrace: VJ/1-1/65003/06-R, 31.8.2006, Praha, IČO 270 40 623, změna stanov 25.5.2011.

Na základě nového občanského zákoníku došlo v roce 2015 k úpravě stanov a názvu na: Willík – spolek pro Williamsův syndrom, z.s. Nový spolek byl zapsán rozhodnutím rejstříkového soudu v Praze dne 13.7.2015, oddíl L, vložka 16999, pod č. j. 16999/RD2/MSPH, Fj 201281/2015.

Spolek je nevládní, apolitickou a neziskovou organizací, sdružující členy na základě společného zájmu, má celostátní působnost.

Bankovní spojení:

Komerční banka, a. s.

Dejvická 189/5, 160 00 Praha-Dejvice

číslo účtu 35-7591810217/0100

IBAN: CZ4501000000357591810217

Sídlo spolku:

Drnovská 104/67, 161 00 Praha 6 – Ruzyně

Kontakty

Elektronická adresa: info@spolek-willik.cz

Webová stránka: <https://www.spolek-willik.cz/>

FB stránka: <https://www.facebook.com/spolekwillik>

Ke dni 31.12.2025 spolek Willík spolupracoval nebo byl v kontaktu se 102 rodinami vychovávajícími dítě nebo starající se o dospělého s Williamsovým syndromem.

Organizační struktura spolku

Podle platných stanov jsou orgány spolku:

Shromáždění členů
Výkonná rada
Předseda výkonné rady

Shromáždění členů je nejvyšším orgánem spolku. Projednává a schvaluje stanovy a jejich změny, projednává a schvaluje zprávu o činnosti za uplynulý rok, vč. zprávy o finančním hospodaření, projednává a schvaluje plán činnosti a návrh rozpočtu na následující rok, volí členy a náhradníky výkonné rady.

Výkonná rada je výkonným orgánem spolku. Zajišťuje řízení činnosti spolku v období mezi shromážděními členů. Její povinností je plnit usnesení shromáždění členů. Výkonná rada volí ze svého středu předsedu a místopředsedu výkonné rady. Předseda výkonné rady je statutárním orgánem spolku a jedná jeho jménem. V případě, kdy předseda není schopen vykonávat svou funkci, přebírá jeho pravomoci a působnost místopředseda. Předseda je statutárním orgánem spolku, který je oprávněn za něj jednat ve všech věcech, zejména pak je oprávněn v souladu s rozhodnutími výkonné rady rozhodovat o otázkách spojených s fungováním spolku, včetně dispozic s jeho majetkem, s výjimkou majetku nemovitého, přijímat zaměstnance spolku, ukončovat jejich pracovní poměr, a rozhodovat o všech jejich pracovních záležitostech.

V roce 2025 pracovala Výkonná rada ve složení

Mgr. Hana Kubíková (předsedkyně Výkonné rady),
Zdeněk Kratina (místopředseda Výkonné rady)
Lenka Jamrichová (členka Výkonné rady)
Monika Jeřábková (členka Výkonné rady)
Monika Žídková (členka Výkonné rady)
Olga Kreniková (náhradnice za člena Výkonné rady)

Zaměstnanci

Členové spolku pracovali pro spolek bez nároku na odměnu. Asistenti pracovali na setkáních jako dobrovolníci. Na dohodu o provedení práce byli zaměstnáni oddíloví vedoucí a zdravotník letního tábora. Brožura Williamsův syndrom obrazem byla realizována na základě smluv o dílo pro fotografa a grafické práce.

Vize a cíle spolku

Účelem spolku je prosazovat zájmy lidí s Williamsovým syndromem a jejich rodin, podporovat je a zlepšovat kvalitu jejich života.

Spolek chce plnit zejména následující cíle:

- Podporovat integraci dětí i dospělých s Williamsovým syndromem do společnosti, hájit jejich práva a speciální potřeby, podporovat jejich vzdělávání a zaměstnávání s ohledem na jejich postižení.
- Poskytnout rodinám dětí s Williamsovým syndromem zázemí pro vzájemnou podporu a výměnu informací.
- Zvyšovat informovanost rodin a pomáhat při řešení problémů specifických pro Williamsův syndrom.
- Zvyšovat informovanost odborné i laické veřejnosti o problematice Williamsova syndromu.
- Poskytovat respitní péči rodinám dětí s Williamsovým syndromem.

Vize a cíle spolku

K naplňování účelu a cílů spolku slouží zejména následující činnosti:

- vlastní publikační činnost, překládání zahraniční literatury, získávání zahraničních odborných materiálů a publikací, video a audio dokumentů,
- vytvoření a provozování vlastních internetových stránek,
- pořádání odborných přednášek, seminářů, konferencí a školení,
- pořádání společných pobytů rodin dětí s Williamsovým syndromem,
- podpora vzdělávání dětí i dospělých s Williamsovým syndromem, včetně podpory při získávání kompenzačních
- pomůcek a osobní a pedagogické asistence,
- pořádání osvětových akcí, kampaní, výstav, benefičních koncertů, propagačních akcí pro veřejnost,
- spolupráce se zahraničními organizacemi zaměřenými na problematiku Williamsova syndromu,
- podpora terapií sloužících ke zlepšení zdravotního a psychického stavu dětí s Williamsovým syndromem a života jejich rodin,
- pořádání táborů pro děti a dospělé s Williamsovým syndromem,
- spolupráce s neziskovými organizacemi, dobrovolníky a dalšími partnery.

Stručný přehled aktivit spolku v roce 2025

- Leden - tradiční lyžařský pobyt na Lipně a účast na zimních hrách W4 Winter Games Emil Open
- Květen - jarní setkání Willíka v Blansku
- Červen - první víkendovka Willíků v Hronově s Monikou Židkovou
- Červenec a srpen - letní tábor Willíka v Úborsku
- Srpen - pobyt se slovenskou společností v rekreačním zařízení Šachticka u Bánské Bystrice
- Srpen - tábor tatínek a dětí v Orlických horách
- Září - podzimní pobyt v Pluhově Žďáru
- Září - setkání FEWS v Portugalsku s Lenkou Hrnčířovou
- Říjen - Quido s Matyldou na mezinárodní plavbě v Itálii
- Listopad - druhá víkendovka pro Willíky opět v Hronově
- Listopad a prosinec - příprava a realizace brožury Williamsův syndrom obrazem, za podpory MZdr ČR
- Prosinec - mikulášská besídka v Chýni
- Během celého roku - každé první úterý v měsíci online setkání Willíků a semináře pro mediky s Kačenkou Hábovou

Ledová krása na Lipně a závody Emil Open

Třetí lednový týden jsme s Willíkem strávili na Lipně. Tentokrát nám vyšlo počasí na jedničku, bylo slunečno, hodně sněhu, lidí tak akorát. A čekalo na nás i překvapení - po mnoha letech lipenská přehrada zamrzla a proměnila se v obrovské kluziště. Jak v Lipně, tak ve Frymburku se led pečlivě upravoval, takže jsme si mohli vyzkoušet bruslení, běžkování i dlouhé procházky po ledové ploše. Na Lipno letos dorazili Quido, Bárt a Kuba se svými maminkami, jediná přihlášená slečna, Verunka, nakonec musela kvůli nemoci vynechat.

První tři dny si kluci užívali svahů, ve středu v podvečer jsme se pak přesunuli do Českých Budějovic, kde se konalo slavnostní zahájení zimních sportovních her pro děti a mládež se zdravotním postižením V4 Winter Games Emil Open. Zimní hry jsou určeny pro sportovce z České republiky, Slovenska, Polska a Maďarska, zapojili se však i dorostenci z podporovaných zemí z regionů západního Balkánu a Východního partnerství (Albánie, Bosna a Hercegovina).

Soutěžilo se podle upravených mezinárodních pravidel, závod ve sjezdovém lyžování se konal na sjezdovce Lipenská. Za Willíka byli přihlášení Quido a Jakub, kteří se ve čtvrtek zúčastnili společného tréninku a poté i rozřazovacích jízd. V pátek pak kluky čekalo finále: Kuba jel v kategorii Pohodář a Quido v kategorii Rebel. Drželi jsme palce a vyplatilo se, Quido skončil druhý a Jakub čtvrtý. Kluci zažili atmosféru velkého sportovního světa a vyzkoušeli si, jako to je: trpělivě čekat na svou jízdu i závodit

za hlasitého fandění diváků. Lipenský pobyt se tak stal další úspěšnou akcí, která našim dětem umožňuje zažít to, co zdravé děti prožívají běžně - sport, závody a setkání s kamarády. Už se těšíme na závory V4 Winter Games Emil Open 2026! (- hk -)

V květnu jezdíme do Blanska

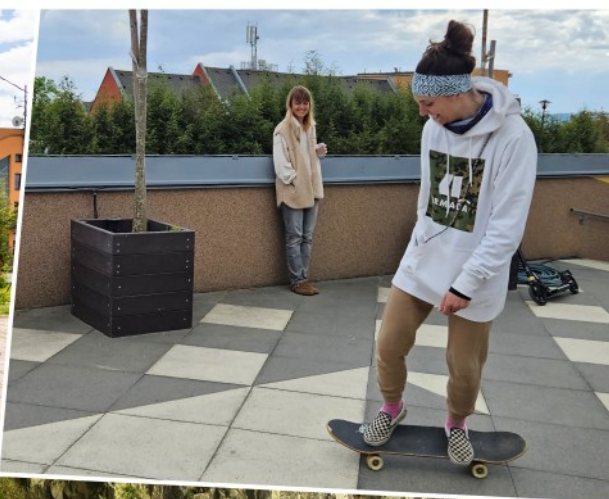
Jarní setkání Willíka se již po třetí uskutečnilo v krásném prostředí Rekreačního zařízení Vyhlička v Českovicích u Blanska. Vzhledem k tomu, že státní svátek tentokrát vyšel na čtvrtek, bylo i naše setkání letos o den delší - začalo ve středu večer příjezdem většiny rodin a končilo odjezdem v neděli. Do Blanska dorazilo 26 rodin a také docela dost asistentů a asistentek, z nichž někteří vyrazí s našimi dětmi i na tábor.

Naplánovaný program začal ve čtvrtek, kdy se valná většina rodin vypravila do blízkého Rájce Jestřebí na zámek Rájec nad Svitavou. Měli jsme tam domluvenou prohlídku jen pro nás, nakonec jsme dali dohromady dokonce dvě samostatné skupiny. Návštěvu zámku si tak mohli vyzkoušet i ti, kteří by si na ni v běžném provozu netroufli. Mezitím dorazili i další asistenti, a tak jsme si po obědě mohli společně užít společné bubnování v kruhu s Holanďanem Etiennem von Sas, kterého někteří zažili již loni v létě na česko-slovenském setkání v Radějově. S Etiennem je velká legrace a obě dvě skupiny dětí a dospělých si mlácení do bubnů užily. Před večerí se pak ještě sešla Výkonná rada s budoucími asistenty a vedoucími, kteří se chystají na náš letní tábor. Navzájem jsme se poznali, zdůraznili, co je pro nás důležité a ujasnili si, jak bude celá akce probíhat. Přihlásili se nám letos sami skvělí lidé, které doplní zkušená hlavní vedoucí Hanka Dvořáková. V mezidobí zahájila činnost "dílna u Ondry" - tradiční řezání, vrtání a šroubování. Ondra si tentokrát připravil výrobu hračky jojo, z připravených špalíků

a dřevěných odřezků ale celý víkend vznikaly i mnohem sofistikovanější výrobky, např. krásný Quidův dvojplošník. Čtvrteční večer zakončil seminář Kláry Šafránkové o bylinkách a jarním detoxu.

V pátek dopoledne vyrazily děti s asistenty a asistentkami na vycházku k nádrži Pálava. Pro rodiče byl původně připraven seminář klinické logopedky a hlasové terapeutky Petry Křížkové, ta ale z náhlých rodinných důvodů nemohla dorazit, a proto nastoupil František Hába se svou fotografickou show věnovanou výletu do Afriky. Na černém kontinentu sice tentokrát žádné Willíky nepotkal, přesto nám ale zprostředkoval spoustu zajímavých zážitků a veselých příhod.

Odpoledne jsme si trochu "zaschůzovali", proběhlo Shromáždění členů spolku Willík spojené s volbou nové Výkonné rady. Žádné velké překvapení se nekonalo, spolek Willík bude i nadále zastupovat Výkonná rada ve složení Hana Kubíková, Zdeněk Kratina, Lenka Jamrichová, Monika Žídková a Monika Jeřábková, s Olgou Krenikovou jako náhradníkem. Dále jsme probrali minulé i budoucí willíkovské aktivity i finance a věnovali se o aktuální situaci rodin. Děti si v mezidobí užívaly s asistentkami, Klára dávala lekce jízdy na skateboardu, Ondra za podpory tatínek s dětmi pracoval u ponku. Večer se uskutečnil koncert kapely Prorok, tančilo se do pozdních hodin. Děkujeme Petře Martinové za skvělý výběr a zprostředkování.

V sobotu dopoledne proběhlo setkání rodičů s ředitelkou Společnosti pro podporu lidí s mentálním postižením v ČR Camillou Latimier. Camille si pro nás připravila zajímavý a potřebný seminář na téma Podpora při rozhodování, omezování svéprávnosti, výhody a nevýhody opatrovnictví, alternativy, zkušenosti z praxe. K tématu proběhla i obšírná diskuse.

Odpoledne byl program společný pro rodiče a děti, postupně jsme ve skupinkách relaxovali s paní Ivanou Kmochovou. Dýchací, psychorelaxační a zklidňující cvičení si vyzkoušely celkem tři skupiny zájemců.

Využili jsme hezkého počasí a šli jsme se projít k blízké rozhledně Podvrší a poté rozdělali táborák. Opékání buřtů (a marshmallows) ve slunečním odpoledni mělo něco do sebe (a hlavně nám nebyla zima). V hlavním sále

se pak ještě muzicírovalo s Pepou, tatínkem Julinky, a jeho novou zpěvačkou, asistentkou Maruškou. Večerního programu se ujali Wanda s Ivanem: Willíky, zdravé sourozence i zájemce z řad rodičů čekala lekce salsy. Taneční večer sklídl zasloužené nadšení, snad se časem dočkáme pokračování. Posledním bodem programu byla v neděli dopoledne společná návštěva Kateřinské jeskyně.

Blansko proběhlo v příjemné atmosféře, děkujeme všem, kteří se podíleli na organizaci a programu. Finančně nás podpořil Nadační fond Charitas, který zaplatil skupinové bubnování v kruhu, děkujeme.

(- hk -)

Víkendovka v Hronově

O víkendu 6.6. – 8.6.2025 proběhla historicky první samostatná víkendovka pro mladé lidi s Williamsovým syndromem. Víkend bez rodičů se odehrál v Hronově, pod vedením Moniky Žídkové a za spolupráce asistentek Stázky a Lucky. Willíci Laura, Quido a Jakub K. si naplánovaný program, který zahrnoval samostatný nákup a vaření, spaní ve spacácích a výlet do Broumovských stěn, náležitě užili. Děkujeme!

(- hk -)

V červnu jsem byl na víkend v Hronově v turistické klubovně. Byl se mnou Quido, Laura, Monika a dvě dobrovolnice Stázka a Lucka. Nakupovali jsme v Penny, vařili jsme si sami. Večer jsme hráli hry. Byli jsme na výletě v Broumovských stěnách a na Ostaši. Moc se mi tam líbilo a těším se na další víkendovku s Monikou a kamarády.

Kuba Kreník

Dobrodružný výlet s Willíky

Na třídní pobyt s Willíky jsem vyjžděla s myšlenkou, že jim pomohu se naučit něco nového. Odjžděla jsem s pocitem, že naopak mnoho nového jsem se naučila já od nich. Vlastně, můj pobyt s Laurinkou, Quidem a Kubíkem mi přinesl tři krásná poselství.

1. Neboj se dívat na věci jinak. Nejprve Willíci museli sami nakoupit jídlo na nadcházející dny. Pozor, tímto myslím i ingredience na hlavní jídla, která pak i sami uvařili! Když jsem zavítala s Quidem do Penny, udivilo mě, že nachází věci z nákupního listu rozhlížením se po regálech. Byl to úplně opačný postup než můj, kdy nejdříve kontroluji list a pak až regály. Díky Quidovu jedinečnému přístupu jsme našli i další produkty, které jsme v nákupním listu opomněli.

2. Vždy si zachovej úsměv:-). Byla jsem ohromena pozitivním přístupem dětí k jakémukoliv úkolu, který jsme se rozhodli zdolat. Ať už to bylo uklízení po obědě nebo lezení po Broumovských skalách. Když jsme podstupovali nedobrovolnou sprchu slejvákem u Ďáblova auta (shodli jsme se, že tato skála vypadala jako všechno, jen ne auto), stačil mi jeden úsměv od Laurinky a plány to vzdát byly tu tam.

3. Lidská krása opravdu vychází z nitra. Řekla bych, že můj nejmocnější zážitek byl, když mi Kubík řekl, že jsem krásná. To, co mě na tom zasáhlo bylo, že to pronesl až po delší době strávené se mnou a nemyslel vnější krásu, ale vnitřní. Jako by to, že jsem se snažila být milá nějak změnilo můj vzhled a Kubík to rozeznal. V tu chvíli jsem se cítila krásná, cítila jsem, jak to dobro, které jsem se rozhodla ze sebe vyslat, ovlivňuje nejen okolí, ale i mě samou.

Stázka McCormick (18 let)

Čtvrtý ročník letního tábora v Úborsku

Letos se v malebném Úborsku opět sešli Willíci, aby společně prožili čtrnáct nezapomenutelných dnů plných smíchu, her a přátelství. Cestu do tábora zvládli i přes drobné komplikace s náhradní autobusovou dopravou, což hned na začátku ukázalo, že jsou připraveni na všechna dobrodružství.

Hned první dny patřily seznamování, vycházkám po okolí a tvoření. Děti malovaly mandaly, vyráběly ze dřeva, kreslily, zpívaly a hrály různé hry. Nechyběla ani první večerní filmová promítání.

Velkým zážitkem byl lov pokladu, při kterém je kamarád Jirka vedl pomocí indicií a úkolů až k truhle plné sladkostí, školních potřeb i hraček. Na programu byly i výlety – například do Klatov, kde jsme navštívili katakomby, muzeum a cukrárnu, nebo pěší túry do Janovic na zmrzlinu. Táborníci si vyzkoušeli lukostřelbu, obří šachy, vířivku i saunu, pekli štrůdl, nakupovali v obchůdku a tančili na diskotékách. Společně jsme také vytvořili „strom přátelství“ z barevných otisků rukou a chrastítka z ruliček, která si každý ozdobil podle svého.

Tradičně nechybělo setkání s hasiči a možnost vyzkoušet si hasičský útok. Pan Janda starší nás provedl u

rybníka, mezi ovečkami i kolem zemědělských strojů, a k řemeslům nás přiblížil i pan truhlář, s nímž děti vyráběly ze dřeva. Odpoledne na louce patřila hrám, sbírání květin na tvorbu váz či józe s bublinami a hudbou.

Poslední dny jsme strávili v radostné a trochu dojemné atmosféře – výletem na Hůrku, předáváním diplomů a balením. Čas utekl jako voda, ale vzpomínky zůstanou. Velké poděkování patří všem asistentům, zdravotnicím, dobrovolníkům, personálu Penzionu U Jandů a hlavně hlavní vedoucí Hance Dvořákové.

Děkujeme také všem dětem za jejich úsměvy a energii – právě díky nim má tábor Willíka své kouzlo. Už teď se těšíme na další ročník! Tak zase za rok Willíci!

Eliška Chromá

Já a tábor

Tábor s Willíkama jsem si nehorázně užila. Děti jsou hrozně milé a vždy zlepší náladu. Nikdy v životě jsem nedostala tolik komplimentů a objetí jako za ten týden s nimi. Už teď mi strašně chybí a moc se na ně zase těším.

Míša

Letní tábor - dokončení

S Willíky to byla opravdu nádherná zkušenost. Jako malá jsem na tábory nejezdila a jako starší jsem nejezdila ani jako vedoucí. Tento tábor byl tedy můj úplně první. Byla jsem nervózní, těšila jsem se na novou zkušenost a chtěla jsem sama sobě dokázat, že to zvládnu. A zvládla – nervozita opadla v momentě, kdy jsem se začala seznamovat s dětmi. Ta přátelská, čistá, milá a pozitivní energie, která ze všech dětí zářila hned od prvního okamžiku, mě utvrdila v tom, že se opravdu není čeho bát a že si týden naplno užijeme.

Jejich otevřenost mě nepřestala překvapovat po celou dobu tábora. To, jak si pomáhají (často i nám asistentům :-), mě neskutečně bavilo – děti mohly být v týmech a soupeřit proti sobě, a přesto se navzájem podporovaly a přály si výhru. To, jak jsou přátelští, mi kouzlo usměv každý den. Otevřeně nám ukazovaly, že nás rády vidí při každé příležitosti – sešli jsme se například po dvouhodinovém poledním klidu a všichni se zdravili a objímali, jako kdybychom se neviděli měsíc.

To, jak vám neustále chtějí být nablízku a dát vám tak najevo, že se s vámi mají dobře, mě hřálo celý týden a po každé mi to jen potvrdilo, že dělám věci dobře. Neustálé objímání, škrábání, hlazení, plácání nebo pěstičky nám asistentům jen dokazovaly, že jsme dětem skvěle sedli a že si nás oblíbily – a to je naše největší odměna za celý pobyt na táboře. Jejich pozitivita je opravdu nakažlivá. S ostatními asistenty jsme se shodli, že nás Willíci příjemně „naočkovali“ láskou a hlavně tím, jak jsou otevření a vstřícní. Nebyla jsem ještě ani po konci tábora doma, a už jsem se těšila, až všechny znovu uvidím.

Sára Fišerová

Už je to skoro rok, co jsem se stala dobrovolnicí v Česko-budějovické diecézní charitě. Skoro rok od rozhodnutí, které mi úplně změnilo život. Rozhodnutí, které mi přineslo spoustu krásných a dojemných zážitků, mnoho nových přátel - ať už mezi ostatními dobrovolníky, nebo mezi úžasnými dětmi.

Díky charitě jsem se letos v lednu zúčastnila zimních her Emil Open. Právě tam jsem poprvé potkala dva skvělé Willíky - Kubu a Quida. Po půlhodinovém škrábání jejich zad za mnou a za další dobrovolnicí Nikol (která se později stala mou kolegyní i na táboře) přišla Kubova maminka a představila nám Willíka. A přesně tam začala cesta, která mě zavedla na tábor - k jednomu z nejsilnějších zážitků mého života.

Willíci jsou přesně takoví, jak jsem o nich četla - veselí, živí, přátelští, mazliví, vděční a hlavně nesmírně zábavní. Kdekoliv jsme byli, ozýval se smích a zpěv. Fascinovalo mě, že znají snad všechny písničky na světě nazpaměť - a s chutí je zpívají pořád dokola. Ten týden na táboře mi dal strašně moc. Radost a vděčnost účastníků mi ukázala, že to všechno má obrovský smysl, a ještě víc prohloubila mou lásku k dobrovolnictví. Emoce, které jsem si odtud odnesla, ve mně stále silně rezonují. Byly to chvíle, na které nikdy nezapomenu - chvíle plné radosti, smíchu, ale i těžkého, srdcervoucího loučení.

Za tento zážitek jsem nesmírně vděčná. A pokud někdo váhá, zda se pustit do dobrovolnictví, mám jedinou radu - jděte do toho. Obohatí vás to víc, než si dokážete představit. Díky!

Lotka

Tábor tatínků s dětmi: Záchranáři v Deštné

Príspevek od Horská služba ČR - oficiální stránka

Horská služba ČR - oficiální stránka

22. srpna · 🌐

Když se děti s Williamsovým syndromem setkají s horskými záchranáři, vznikne hodina plná úsměvů, objevování a malých dobrodružství. Na naší stanici Horské služby v Deštném v Orlických horách včera náš záchranář Honza Hepnar přivítal děti z [Willík - spolek pro Williamsův syndrom](#) a ukázal jim, jak pracujeme. Vyzkoušeli si toho spoustu vakuovými matracemi počínaje, přes nasazení fixačních pomůcek, zkoušku polohy při transportu zraněného, osedlání čtyřkolky až třeba po setkání se záchranářským psem. Byl to pro všechny skvělý zážitek. Obohatili jsme se navzájem. Díky!

Rekondiční pobyt na Slovensku

Na letní rekondiční pobyt 2025 jsme byli pozváni slovenskými kamarády do horského hotelu Šachtička u Bánské Bystrice. Český spolek Willík tentokrát hájili Kuba J., Quido a Šimon. V horském resortu nám nechybělo hřiště, tenisový kurt, mini zoo, krytý bazén, sauny, vyhlídková věž a půjčovna kol. Po snídani probíhaly ranní rozvíčky s Monikou a během dne cvičení maminek. Proběhla beseda o hvězdářství na téma Letem astronomickým světem. Navštívil nás bubeník Miro, který přivezl bubny, tamburíny a jiné perkuse. Hráli jsme v kruhu a postupně rozvíjeli rytmus.

Nechyběla každoroční sportovní olympiáda, kterou zvládli nejen Williamsáci, ale i řada rodičů. Jedna zprocházek byl náročný sestup do hornické obce Špania Dolina a návštěva tamního kostela. Po večerech nás čekaly aktivity s Miškou, soutěže, Kolo štěstí, dorty

nejen pro oslavence, diskotéka a i WS schůze rodičů i mládeže.

Andrejka Ivanová nacvičovala 2. ročník Divadla Williams - pohádku Sněhurka a sedm trpaslíků. Jako vždy naši herci sklidili obrovský potlesk. Zároveň ten večer proběhla netradiční módní přehlídka. Jedním z vrcholů celého týdne byl koncert kapely ROCK-Y a vystoupení taneční skupiny Arizona Dancing, na které jsme se všichni moc těšili.

V sobotu jsme navštívili divadelní festival Špandiv 2025, zaměřený na ochotnická divadla a bubenickou show.

Všem děkujeme za krásný týden, který byl plný smíchu a radosti. Děkujeme Markétě, Nadě a všem, kteří pomáhali s programem. Těšíme se na všechny opět za rok.

Monika Jeřábková

Speciální poděkování

WILLÍK, SPOLEK PRO
WILLIAMSŮV SYNDROM

**DĚKUJE
ŽÁKŮM II. C TŘÍDY
ZŠ ZLIČÍN ZA VÝTĚŽEK
VÁNOČNÍHO
JARMARKU VE VÝŠI
3 379 Kč**

V Praze dne 21. března 2025

Mgr. Hana Kubíková
spolek Willík

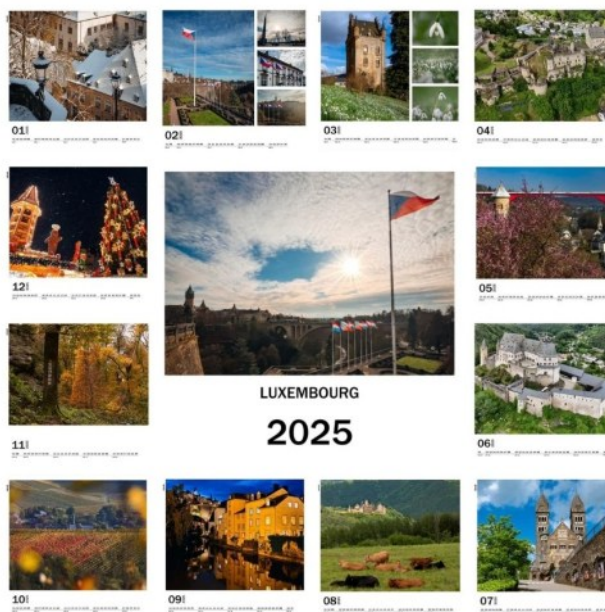

**SRDEČNĚ DĚKUJEME
BÁŘE WELLENS,**

KTERÁ WILLÍKOVÍ
VĚNOVALA VÝTĚŽEK
Z KALENDÁŘE
LUXEMBOURG 2025

VE VÝŠI 20 000 Kč.

**DĚKUJEME TAKÉ VŠEM
PODPOROVATELŮM WILLÍKA,
KTEŘÍ SI KALENDÁŘ
ZAKOUPILI.**

V Liberci dne 31. března 2025

Mgr. Hana Kubíková
spolek Willík

Podzimní pobyt v Pluhově Žďáru

Podzimní setkání Willíka se opakovaně koná v krásném prostředí penzionu U zámku v Pluhově Žďáru. V září přijelo 20 rodin, poprvé jsme přivítali Magdalenku, jinak tu byli sami starší známí: Kuba J., Anička, Nikolas, Bárt, Matěj P. a Matěj K., Joe Axel, Petřík, Tomík, Tomáš, Miško, Verunka, Vanesska, Kačenka, Julinka, Ráďa, Filip, Quido a Laura.

Bohatý program začal už ve čtvrtek večer, kdy si první zájemci mohli vyzkoušet harmonizační lůžko a muzikoterapii Dany Pšeničkové, kterou z Arpidy dopravili Kreníci. Je to vždy náročná logistická operace, tak jim za to patří velký dík. Terapii na lůžku tentokrát mohliokusit nejen děti, ale i zájemci z řad rodičů. Program pokračoval v pátek ráno výletem na rozhlednu Rýdův kopec. Zaparkovali jsme v obci Děbolín a v krásném slunečném ránu jsme se prošli. Mohli jsme si vybrat, jak se dostaneme na vyhlídkovou terasu: buď po točitém ocelovém schodišti (102 schodů), nebo po dřevěných schodech (těch bylo 128). Pak už byl čas vrátit se na oběd. Po obědě a krátké odpočinkové pauze jsme se u kávy sešli s rodiči. Plánovali jsme termíny a program dalších setkání, vymýšleli podobu oslav 20. výročí vzniku Willíka, nechybělo obvyklé kolečko věnované aktuální situaci jednotlivých rodin. Do prvních tříd nastoupil Filip a Julinka, střední školy začali navštěvovat Kačenka, Kuba K., Šimon a podruhé Bartoloměj.

Dana Pšeničková nám ukázala zajímavou publikaci: zpěv-

ník s přiloženým CD s názvem Zpívaná čeština od paní Veroniky Hajníkové. Mezitím dorazil hvězdný tým bojovnice a tanečnice Martiny Ptáčkové, který s našimi dětmi začal trénink bojového umění. Štouchání, kopání, cviky na rovnováhu - přihlížející rodiče nestačili valit bulvy na to, co jsou jejich děti ochotné zkusit, když se jim nechá prostor. Trénink pak pokračoval ještě jednou lekcí v sobotu ráno a druhou v sobotu v podvečer. Díky Monice Žídkové za zprostředkování kontaktu. Celé páteční odpoledne a pak i celou sobotu byl otevřená dílna u Ondry Kreníka. Willíci i jejich sourozenci si tu mohli pod dozorem zkusit práci s aku-nástroji a dřevem a vyrobit si i drobné dřevěné hračky. Vzniklo tu spousta autíček, lokomotiv, letadel i jedno povedené retro rádio. Ostatní děti měly program s asistenty a asistentkami - tentokrát nám sice s účastí trochu zamíchaly bacily, přesto za námi dorazili Hanka, Kryštof, Eliška, Maruška, Katka, Dana, Sára a Anežka. Všem moc děkujeme za jejich čas a invenci - děti si mohli pohrát s Kim Ballem, padákem, něco si vyrobit, zahrát si hry, zakopat si s míčem, nebo se jít prostě projít a podívat se na krávy, koně či robotickou sekačku v okolí. Po večeri se otevřela "cvičná kuchyně" - Lenka Jamrichová učila děti připravovat palačinky. V Palačinkárně u Lenky si to postupně zkusili Quido, Miško, Petřík, Vendelín, Kuba, Laura, Mates, Joe a Anička.

Sobotu dětí zahájily opět cvičením s Martinou Ptáčkovou, jejím otcem Josefem a třemi dalšími asistentkami. Sou-

běžně probíhalo fotografování Williků do připravované brožury o Williamsově syndromu, kterého se ujal Pavel Švec. Rodiče čekal seminář o chráněném bydlení a podpoře samostatného bydlení s Pavlou Dobešovou z Chráněného bydlení Naplno. Pavla působí jako vedoucí jedné z domácností a pracovník v přímé péči, takže nám byla schopná zodpovědět všechny dotazy týkající se fungování služby, výběru klientů, porovnání tohoto typu sociální služby s ostatními pobytovými službami apod. Řeč došla i na otázku vzdělávání lidí s mentálním postižením v oblasti intimní a sexuální výchovy. Pavla Dobešová nám ukázala i materiály, se kterými pracuje, včetně brožurek, které ve snadném čtení vydává SPMP a které shodou okolností na toto setkání dovezla Katka Hábová.

Sexuální výchova Williků následovala po obědě, nejprve se Pavla věnovala dětem ve věku 10-15 let, poté přišli na řadu teenageri nad 15 let, a to nejdřív skupina mladých dam a poté mladých mužů. Rodiče zatím vyrazili s hradním pánem Radimem Benešem na prohlídku zámku Pluhův Ždár. I tentokrát nás pan majitel Radim Beneš překvapil tím, co ve zdejších areálu během posledního roku vybudoval - nad rybníkem se tyčí léčivá pyramida, na dvoře jsou obří šachy a v zámku se příští týden otevře zubařská ordinace. Krom toho se buduje konferenční sál, svatební apartmán, příležitostné ubytování pro zubaře a časem možná i poloprivátní wellness určené ubytovaným hostům a personálu. Nezapomíná se ani na bezbariérový přístup, který zajistí připravovaný výtah. Na své velkolepé plány by Radim potřeboval ještě několik životů - přejeme mu, aby vše vyšlo dle představ.

V podvečer za námi přijela paní Bohuslava Blaas, která provozuje zábavní park pro děti Fantazium, ve kterém zaměstnává i osoby se zdravotním, a to zejména mentálním, postižením. Povíдали jsme si o tom, co podporované zaměstnávání obnáší, kolik mají klientů, jaká je jejich pracovní náplň, jak vypadá typický pracovní den v sezóně i mimo sezónu, odkud se jejich zaměstnanci rekrutují atd.

Do diskuse se zapojili i samotní Willíci, hlavně Kuba J. a Anička Ch.. Do samotného parku Fantazium se v neděli několik rodin vypravilo i na návštěvu a moc si to užily. Po večeři jsme se potkali s Martinou Ptáčkovou a jejím týmem, abychom vzájemně zhodnotili navázanou spolupráci. Shodli jsme se, že dětem se cvičení moc líbilo, vše bylo dělané zábavnou formou, cvičení bylo přizpůsobeno možnostem dětí, i když těch modifikací nebylo mnoho - tým s Williky zacházel podobně jako se zdravými dětmi. My rodiče jsme dostali doporučení děti moc neopečovávat, nepřehánět to s foukáním bolístek apod. Martina doporučuje pokusit se dětem najít nějakou pravidelnou sportovní aktivitu (což se tedy lépe řekne, než udělat). Nakonec došlo i na zvědavé dotazy týkající se účinkování v pořadu StarDance, aneb Když hvězdy tančí. Kdyby Martina tančila letos, dostala by od Williků všechny hlasy:-) Každopádně jsme se domluvili na další spolupráci, pokud vše klapne, potkáme se v Pluhově Žďáru zase za rok. A jak napsala Martina na svém facebookovém profilu: „*Trénovat děti s Williamsovým syndromem znamená vidět krásu v každém malém pokroku. A musím Vám říct, že srdce těchto dětí jsou největší inspirací, jakou znám.*“

Vyvrcholením sobotního programu pak byl večerní koncert kapely Dva mušketýři, kterou známe už z našeho pobytu před dvěma lety. Ani tentokrát nás neklamali, tančilo se a zpívalo hluboko do noci. Děkujeme všem, kteří se podíleli na organizaci tohoto pobytu, Zdeňkovi Kratinovi za komunikaci kolem ubytování, Hance Kubíkové, Monice Žídkové, Lence Jamrichové a Olze Krenikové za program, Pavlu Švecovi za focení, Lukášovi za taxikáření a všem dalším za účast a vytváření skvělé atmosféry. Radim Benešovi a všemu personálu Penzionu U zámku děkujeme za vlídné přijetí a zacházení, těšíme se na září 2026, kdy se opět potkáme. Nadačnímu fondu Charitas děkujeme za úhradu muzikoterapeutických aktivit na tomto pobytu.

(- hk -)

FEWS: Portugalsko 2025

Poslední víkend v září patřil setkání evropské asociace FEWS, tentokrát v Lisabonu. Přiletěla jsem v pátek k večeru, tak mě čekalo společné přivítání s Katarínou Jariabkovou, se kterou jsme tradičně sdílely pokoj, pak následovala večere s několika dalšími účastníky. V sobotu dopoledne jsme s Katkou krátce navštívily centrum města, viděly pár památek a vydaly se na místo setkání, které probíhalo v sídle jedné farmaceutické asociace.

Sešli jsme se v hojném počtu, chybělo nám pár účastníků z východních zemí. Na program byly tradiční organizační záležitosti a sdílení některých aktivit našich asociací. Velkým tématem je zapojení dospělých lidí s Williamsovým syndromem a jako nápad zaznělo zkusit mezinárodní online setkání. Jakmile se něco takového naplánuje, určitě se o tom dozvíte. Poté byla dlouhá diskuze o aktuálně připravovaných mezinárodních směrnicích, na kterých se stále pracuje.

Dalším tématem byla foto soutěž, na příští rok se chceme zaměřit na dovednosti lidí s Williamsovým syndromem. ChatGPT nám navrhl téma I can, I shine, tak už si můžete chystat fotografie. Soutěž bude probíhat zase na jaře od března do května. Posledním bodem programu byl dotazník pro holandskou asociaci, která plánuje vytvoření Waihonapedie (obdoba wikipedie), která by

obsahovala informace pro rodiče o Williamsově syndromu. Zatím probíhal průzkum, jaké jsou potřeby jednotlivých zemí a podle toho bude holandská asociace postupovat dál.

Bod, který vás určitě zajímá nejvíce, je mezinárodní tábor. Francouzská společnost nyní hledá prostory, kde by kemp mohl probíhat. Aktuální termín je léto 2027. Na příští rok však zvažuje možnost zapojení se do jejich setkání, které proběhne od 23. do 25. května v blízkosti Paříže. Pravděpodobně nabídne možnost dvěma lidem s Williamsovým syndromem s doprovodem, aby se zúčastnili jejich setkání a připraveného programu. Podmínkou je dobrá znalost angličtiny/francouzštiny i u lidí s Williamsovým syndromem.

V neděli ráno jsme se opět sešli nad diskuzí ohledně Waihonapedie, tentokrát jsme si vzájemně sdíleli, jakým způsobem si v jednotlivých zemích předáváme informace. Ve většině zemí dominuje uzavřená facebooková skupina, v některých zemích využívají whatsappové skupiny. Tuto diskuzi jsem musela v půlce opustit, neboť jsem se potřebovala dostat včas na letiště. Tímto skončila moje rychlá návštěva Portugalska a příští rok se vydáme zase do Paříže.

Lenka Hrnčířová

Brožura Williamsův syndrom obrazem

WILLIAMSŮV SYNDROM OBRAZEM

STRUČNÝ PRŮVODCE

V listopadu 2025 vydal Willík – s podporou Ministerstva zdravotnictví ČR – novou informační publikaci s názvem „Williamsův syndrom obrazem“.

Brožura představuje nejdůležitější symptomy Williamsova syndromu prostřednictvím fotografií lidí s touto diagnózou a krátkých doprovodných popisů. Cílem je přiblížit toto vzácné genetické onemocnění přehlednou a citlivou formou odborné i laické veřejnosti, podpořit jeho včasné rozpoznání a zároveň pozitivně a realisticky informovat o životě lidí s Williamsovým syndromem.

Publikace je určena především rodičům dětí s Williamsovým syndromem, ale také lékařům, pedagogům, pracovníkům poraden a dalším odborníkům, kteří se s těmito dětmi mohou setkávat ve své praxi. Spolek Willík tak pokračuje ve svém úsilí zvyšovat povědomí o Williamsově syndromu a podporovat lepší porozumění potřebám lidí, kteří s touto diagnózou žijí.

(- hk -)

Pobyt na italské plachetnici

Po dlouhém čekání jsme v říjnu 2025 jeli do Itálie na loď v rámci projektu Nave Italia - Námořníci s hvězdičkami v očích. Strávili jsme 5 dní na lodi společně s Willíky z Itálie a Německa, několika jejich sourozenci, týmem psychologů a pedagogů a posádkou.

Každé ráno nás čekala sladká italská snídaně. Po snídani jsme pomáhali uklízet loď a potom jsme měli program připravený buď posádkou nebo týmem organizátorů. Ve 13:30 jsme měli výborný italský oběd, kde vždycky byly nějaké těstoviny. Po obědě jsme si dali hodinového šlofika a až do večera měli různé přednášky a workshopy o lodích, životním prostředí a moři. Naučili jsme se hodně nového o životu na moři a lodi. Posádka nás vzala na kapitánský můstek, mohli jsme vylézt na stěžně a pomáhali jsme natahovat a dávat dolů plachty. Přes den jsme vždy měli služby na mytí nádobí. Takže po večeri někteří šli umývat a všichni si museli jít dát sprchu. Jakmile byli všichni umytí, tak se zpívalo a tančilo až do noci.

Projekt je zaměřený na posílení nezávislosti lidí s Williamsovým syndromem a rozvíjení vztahů se sourozenci.

Bylo skvělé poznat lidi z jiných zemí, kteří nám jsou tak podobní a se kterými jsme si hned sedli. Celá komunita na lodi byla strašně milá a přívětivá, takže jsme tam byli velmi šťastní (pokud nepočítáme momenty, kdy jsme měli mořskou nemoc :-).

Ahoy!

Quido a Matilda Žídkovi

Italská L'Associazione Italiana Sindrome di Williams uspořádala ve spolupráci s nadací Fondazione Tender To Nave Italia ETS již několikátý ročník speciální plavby pro mladé lidi s Williamsovým syndromem a jejich sourozence. Plachetnici řídí posádka italského námořnictva a dále tu působí odborný podpůrný tým. Na palubě se během roku střídají mladí lidé s různými diagnózami, cílem je bojovat proti předsudkům vůči lidem se zdravotním postižením a pomocí dobrodružné terapie na moři ukázat, že tady bariéry neexistují: každý je důležitou součástí posádky – a může být stejně nepostradatelný i na souši.
(- hk -)

Výčet položek
podle vyhlášky č. 504/2002 Sb.

VÝKAZ ZISKU A ZTRÁTY v plném rozsahu

ke dni **31.12.2025**
(v celých tisících Kč)

IČ
27040623

Název a sídlo účetní jednotky

Willik - spolek pro Williamsův syndrom, z.s.
Drnovská 104/67
Praha
16100
Česká republika

	Číslo řádku	Stav k rozvahovému dni		
		Hlavní činnost	Hospodářská činnost	Celkem
I. Spotřebované nákupy a nakupované služby	2	800	0	800
1. Spotřeba materiálu, energie a ostatních neskladových dodávek	3	62	0	62
4. Náklady na cestovné	6	11	0	11
6. Ostatní služby	8	727	0	727
III. Osobní náklady	13	53	0	53
10. Mzdové náklady	14	53	0	53
V. Ostatní náklady	21	11	0	11
17. Odpis nedobytné pohledávky	23	9	0	9
22. Jiné ostatní náklady	28	2	0	2
Náklady celkem	39	864	0	864
I. Provozní dotace	41	36	0	36
1. Provozní dotace	42	36	0	36
II. Přijaté příspěvky	43	575	0	575
3. Přijaté příspěvky (dary)	45	556	0	556
4. Přijaté členské příspěvky	46	19	0	19
IV. Ostatní výnosy	48	253	0	253
9. Zúčtování fondů	53	253	0	253
Výnosy celkem	61	864	0	864

Výčet položek
podle vyhlášky č. 504/2002 Sb.

ROZVAHA ve zkráceném rozsahu

ke dni **31.12.2025**
(v celých tisících Kč)

IČ
27040623

Název a sídlo účetní jednotky

Willik - spolek pro Williamsův syndrom, z.s.
Drnovská 104/67
Praha
16100
Česká republika

AKTIVA

	Číslo řádku	Stav k prvnímu dni účetního období	Stav k poslednímu dni účetního období
B. Krátkodobý majetek celkem	41	264	331
II. Pohledávky celkem	52	70	69
III. Krátkodobý finanční majetek celkem	72	194	262
AKTIVA CELKEM	85	264	331

PASIVA

	Číslo řádku	Stav k prvnímu dni účetního období	Stav k poslednímu dni účetního období
A. Vlastní zdroje celkem	1	66	134
I. Jmění celkem	2	67	134
II. Výsledek hospodaření celkem	6	-1	0
B. Cizí zdroje celkem	10	198	197
III. Krátkodobé závazky celkem	21	198	197
PASIVA CELKEM	49	264	331

Sponzoři 2025 — děkujeme

Adam Jakub	15 000 Kč
Auto Balcar s.r.o.	10 000 Kč
Autodíly Bělohávek	30 000 Kč
Běla Radek	3 500 Kč
Bilavčík Jaromír	3 600 Kč
Cuc Radek	5 000 Kč
Dědičková Martina	3 000 Kč
Dvořák Ladislav MUDr.	2 000 Kč
Ehrenberger Petr	4 400 Kč
Hačkejlo Ivan	2 000 Kč
Hornychová Karolína	200 Kč
Hospodár Ivan	1 500 Kč
Jendelová Pavla	2 000 Kč
Klomínských	4 025 Kč
Kosek Miloš	2 000 Kč
Kozákovi	7 000 Kč
Kratina Zdeněk - tatínci na kolech	5 000 Kč
Kreník Ondřej	9 652 Kč
Krzemieňová Jitka	1 000 Kč
Mahdalovi	1 000 Kč
Norrisová Lenka	5 000 Kč
Ondryáš Zbyněk	4 000 Kč
Pallag Michal	5 000 Kč
Peňázová Radka	500 Kč
Pikesova Zdeňka	15 000 Kč
Pilná Hana	3 600 Kč
Radecká	1 000 Kč
Rimini Street Donation	46 311 Kč
Sejkora Jan	500 Kč
Slavíčkovi	3 500 Kč
Soluna s.r.o.	20 000 Kč
Šimůnková Marta	2 000 Kč
Švec Pavel	3 000 Kč
Wellens Barbora	20 000 Kč
Žáci 2.C Zličín	3 379 Kč
Žďánská Vladimíra MUDr.	5 000 Kč

Poděkování

Děkujeme Ing. Bořivoji Vágnerovi z Wellness hotelu Frymburk za sponzorský dar v podobě volného vstupu do aquaparku Frymburk. Děkujeme panu Jandovi a všemu personálu v Penzionu U Jandů v Úborsku, kde proběhl další ročník tábora. Děkujeme Radimu Benešovi a personálu penzionu U zámku v Pluhově Žďáru za skvělé zázemí a aktivity pro děti při našem pobytu na podzim. Děkujeme Nadačnímu fondu Charitas za podporu v podobě uhrazení nákladů na hudební a muzikoterapeutické programy a terapie na našich setkáních.

Děkuji Výkonné radě Willíka a všem willíkovským rodičům za veškeré aktivity a práci pro spolek, jmenovitě pak Zdeňkovi Kratinovi za pevné nervy při organizaci všech pobytových akcí Willíka a za spolupráci při vedení účetnictví, Lence Jamrichové a její rodině za organizaci dobrovolníků, za spolupráci při organizaci letního tábora a Mikuláše, za trénink vaření a za účast na kursu sociálního pracovníku ve společnosti Rytmus - její znalosti určitě brzo využijeme. Jeřábkovým děkuji za logistickou podporu a aktivní přístup, Olze Kreníkové za organizaci lyžařského výcviku Willíků na Lipně, pomoc při organizaci programu, logistiku a dopravu při akcích, Monice Žídkové za osobní nasazení a organizaci víkendových pobytů Willíků bez rodičů, za program na Slovensku, za fyzioterapeutické konzultace a mnoho dalšího. Rodině Hábových a Kačence obzvláště za účast na vzdělávání mediků, Wandě Urbanové za velmi vítanou a důležitou odbornou pomoc v rámci ortodontické péče, Martě Šimůnkové za aktivity v oblasti PR a snahy o medicínskou podporu, Ivanu Hospodárovi za jeho aktivity v rámci NAPO, ČAVO a FEWS, Lence Hrnčířové za její aktivity v rámci FEWS, willíkovským tatínkům za tábor v Orlických horách. Báře Wellens za finanční podporu z prodeje jejího vlastního kalendáře, Pavlu Švecovi děkuji za focení v Pluhově Žďáru do brožury a za zajištění pitného režimu v Blansku. Děkuji Daně Pšeničkové za terapie na harmonizačním lůžku, Ondrovi Kreníkovi za práci se dřevem, Kláře Šafránkové za semináře a pomoc při programu, Hance Dvořákové a všem instruktorům za organizaci tábora, všem asistentkám a asistentům za skvělou práci na našich pobytech a také na víkendovkách. Děkuji všem sourozencům, kteří se angažují na setkáních, asistují, pomáhají při programu. Děkuji všem, kteří přispěli článkem či fotografií do tohoto čísla Willíkova občasníku a dále všem aktivním a obětavým členům našeho spolku na jejichž práci Willík stojí. Díky všem našim příznivcům, kteří nám pomáhají a podporují nás.

Hanka Kubíková, předsedkyně Výkonné rady spolku

Willík, spolek pro Williamsův syndrom, z.s.
Drnovská 104/67, 161 00 Praha 6 – Ruzyně
IČO: 270 40 623
č.ú. 35-7591810217/0100

Web: www.spolek-willik.cz
E-mail: info@spolek-willik.cz
www.facebook.com/spolekwillik/